

Reactie internetconsultatie ‘Wet fiscale stimulering van startups en scale-ups’

Amsterdam, 29 april 2026

Geachte heer/mevrouw,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de NOB) heeft met belangstelling kennisgenomen van de internetconsultatie ‘Wet fiscale stimulering van startups en scale-ups’ (hierna: de internetconsultatie) en geeft hierbij graag een reactie.

De NOB beschouwt het conceptwetsvoorstel als een waardevol initiatief, aangezien dit de concurrentiekracht van Nederland kan versterken. Wel heeft de NOB een aantal vragen ter verduidelijking, evenals suggesties ter verbetering.

Met haar reactie wil de NOB bijdragen aan de ontwikkeling van goede wetgeving die rechtszekerheid en rechtsbescherming biedt en bijdragen aan eenvoudigere, handhaafbare en uitvoerbare wetgeving.

Met vriendelijke groeten,
de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

prof. mr. dr. Arco Bobeldijk
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen

1. Inleiding

Het kabinet heeft in het regeerakkoord 'Aan de slag. Bouwen aan een beter Nederland' (30 januari 2026), en het daarop voortbouwende beleid, het verbeteren van het vestigings- en groeiklimaat voor innovatieve startups en scale-ups expliciet als prioriteit benoemd. Dit hangt onder meer samen met de krapte op de arbeidsmarkt en het belang van het stimuleren van innovatie en economische groei. Ook in het rapport 'De route naar toekomstige welvaart' van Peter Wennink c.s. wordt het kabinet hiertoe opgeroepen.

In dit kader zijn in de loon- en inkomstenbelasting de volgende maatregelen voorgesteld:

- **Grondslagversmalling**
De belastbare grondslag voor de heffing van loonbelasting over het voordeel uit werknemersopties bij startups wordt versmald naar 65%, waardoor het maximale effectieve tarief daalt van 49,5% naar 32,175%.
- **Belastingmoment bij verkoop**
Het voordeel uit werknemersopties wordt niet belast op het moment waarop de met de opties verkregen aandelen verhandelbaar worden, maar pas bij daadwerkelijke verkoop van de aandelen, met dien verstande dat de werknemer op grond van artikel 10b, derde lid, Wet LB 1964 kan kiezen voor belastingheffing op een eerder moment.
- **Box 3-behandeling**
In het voorgestelde box 3-systeem vanaf 2028, waarin jaarlijks het rendement op vermogen wordt belast (vermogensaanwas), vindt de belastingheffing voor aandelen in startups en scale-ups plaats bij verkoop van die aandelen (vermogenswinst).

2. Artikelsgewijs commentaar

Artikel 5.17 Wet Inkomstenbelasting 2001

De voorgestelde wijzigingen vervangen in box 3 de definitie van "startende onderneming", zoals die ingevolge de Wet werkelijk rendement box 3 naar verwachting per 1 januari 2028 onder meer in de artikelen 5.3, 5.6 en 5.16 Wet IB 2001 zal worden opgenomen, door die van "startup of scale-up" en koppelen deze definitie via artikel 5.17 Wet IB 2001 aan de in de Wet op de loonbelasting 1964 opgenomen bepalingen (artikelen 10ba tot en met 10bd Wet LB 1964).

In het consultatiedocument wordt de reikwijdte van het begrip start-ups en scale-ups verbreed. Daarmee valt een grotere groep vermogensbestanddelen vanaf 2028 onder de vermogenswinstbelasting en niet onder de vermogensaanwasbelasting. In het licht van eerdere uitlatingen waarin de NOB heeft gepleit voor de invoering van een vermogenswinstbelasting in box 3 voor alle vermogensbestanddelen, Beschouwt de NOB deze verbreding als een stap in de goede richting.

De NOB constateert dat uit de wettekst en de memorie van toelichting niet expliciet volgt of voor toepassing van het vermogenswinstregime in box 3 uitsluitend Nederlandse vennootschappen kunnen kwalificeren als startups of scale-ups, dan wel of ook buitenlandse vennootschappen binnen de reikwijdte van deze regeling kunnen vallen. Belastingplichtigen kunnen immers belangen houden in buitenlandse vennootschappen die naar aard en activiteiten vergelijkbaar zijn met Nederlandse startups of scale-ups. De NOB merkt daarbij op dat de eerdere box 3-regeling voor aandelen in 'startende ondernemingen' geen expliciete territoriale beperking kende en niet was gekoppeld aan een nationale beschikking, waardoor buitenlandse ondernemingen onder het bereik van die regeling konden vallen indien zij voldeden aan de wettelijke criteria.

Daarentegen is onder het voorgestelde regime de kwalificatie als startup of scale-up afhankelijk van een beschikking van de Minister van Economische Zaken en Klimaat, uitgevoerd door de RVO. Deze beschikking lijkt primair te zijn toegesneden op in Nederland gevestigde vennootschappen. Dit roept de vraag op hoe de voorgestelde regeling uitwerkt in grensoverschrijdende situaties en of de koppeling aan een nationale beschikking kan leiden tot beperkingen voor box 3-belastingplichtigen met belangen in vergelijkbare buitenlandse ondernemingen. De NOB verzoekt te verduidelijken of, en zo ja onder welke voorwaarden, buitenlandse vennootschappen kunnen kwalificeren als startup of scale-up voor de toepassing van het vermogenswinstregime in box 3.

De NOB merkt daarbij op dat deze territoriale onduidelijkheid niet beperkt blijft tot de toepassing van het vermogenswinstregime in box 3, maar eveneens doorwerkt naar de loonbelasting. De NOB verzoekt te verduidelijken hoe deze regeling uitwerkt voor werknemers met belangen in, of werkzaam bij, buitenlandse vennootschappen die naar aard en activiteiten vergelijkbaar zijn met Nederlandse startups of scale-ups.

Artikel 10a Wet LB 1964 (Heffingsmoment aandelenoptierechten - algemene regeling)

De NOB acht het wenselijk om in de wet of de toelichting een nadere verduidelijking van het begrip 'verhandelbaar' op te nemen. Ter illustratie wijst de NOB op situaties waarin een start- of scale-up werknemers formeel de mogelijkheid biedt om aandelen te vervreemden, maar de daadwerkelijke verkoop afhankelijk stelt van toestemming van de ondernemer of grootaandeelhouder, terwijl die toestemming in de praktijk zelden of nooit wordt verleend. Ook kan zich de situatie voordoen dat verkoop juridisch is toegestaan, maar feitelijk geen markt voor aandelen bestaat.

Daarnaast vraagt de NOB aandacht voor de fiscale gevolgen van het wijzigen of aanpassen van bestaande aandelenoptieregelingen in situaties waarin geen sprake is van een fusie of overname waarbij ten minste 50% van de aandelen wordt verkregen. In de uitvoeringspraktijk wordt een dergelijke wijziging van voorwaarden – bijvoorbeeld van de uitoefenprijs, looptijd of vestingvoorwaarden – in sommige gevallen aangemerkt als een (fictieve) vervreemding van het optierecht, met als gevolg een heffingsmoment op grond van artikel 10a Wet LB 1964. De NOB constateert dat in het contact met de Belastingdienst de toepassing van dit standpunt in de praktijk kan verschillen, hetgeen leidt tot onzekerheid.

Ten slotte verzoekt de NOB te verduidelijken hoe het voorgestelde regime uitwerkt in situaties waarin een bestaand aandelenoptierecht wordt vervangen door een nieuw aandelenoptierecht dan wel door een andere vorm van (voorwaardelijke) werknemersparticipatie, zonder dat sprake is van een liquiditeitsevenement. De NOB acht het wenselijk dat dergelijke aanpassingen, die veelal zijn ingegeven door herstructureringen of het herzien van bestaande regelingen, niet zonder meer leiden tot een (fictief) heffingsmoment.

Artikel 10b Wet LB 1964 (Heffingsmoment en vaststelling genoten voordeel bij vervreemding)

Artikel 10b Wet LB 1964 introduceert voor startups en scale-ups een afwijkend heffingsmoment, waarbij de belastingheffing over het voordeel uit aandelenoptierechten in beginsel wordt uitgesteld tot het moment waarop de bij uitoefening verkregen aandelen worden vervreemd. Daarmee wijkt deze regeling wezenlijk af van de algemene systematiek van artikel 10a Wet LB 1964 en beoogt zij met name liquiditeitsknelpunten bij werknemers te voorkomen.

Tegen deze achtergrond acht de NOB het van belang dat duidelijkheid bestaat over de toepassing van artikel 10b Wet LB 1964 in situaties waarin de vervreemding van aandelen niet gepaard gaat met een directe liquide opbrengst of waarbij de uiteindelijke tegenprestatie pas op een later moment, en mogelijk onder voorwaarden, wordt vastgesteld. De NOB wijst erop dat in eerdere schriftelijke vragen expliciet is ingegaan op de werking van de regeling bij reguliere bedrijfsverkopen waarbij geen directe liquide tegenprestatie wordt ontvangen, zoals bij een aandelenruil, dan wel waarbij de verkoopopbrengst geheel of gedeeltelijk bestaat uit een voorwaardelijke of uitgestelde tegenprestatie, zoals een earn-out.

Destijds is geantwoord dat de nadere vormgeving van de regeling nog niet volledig was uitgewerkt en dat daarbij zoveel mogelijk rekening zou worden gehouden met dergelijke situaties, met oog voor het voorkomen van liquiditeitsknelpunten.

In het voorgestelde artikel 10b, negende lid, Wet LB 1964 is het heffingsmoment als hoofdregel gekoppeld aan de vervreemding van de bij uitoefening verkregen aandelen, waarbij het belastbare loon wordt bepaald aan de hand van hetgeen ter zake van die vervreemding wordt genoten. Daarbij is voorzien in een waarderingsregel voor situaties waarin een tegenprestatie ontbreekt of is bedongen bij een niet onder normale omstandigheden gesloten overeenkomst. De NOB verzoekt te verduidelijken hoe dit regime uitwerkt bij (i) transacties waarbij de tegenprestatie geheel of gedeeltelijk bestaat uit aandelen of een andere niet-liquide tegenprestatie, zoals bij een aandelenruil, en (ii) transacties met een geheel of gedeeltelijk voorwaardelijke of uitgestelde tegenprestatie, zoals bij een earn-out.

In dit kader is met name relevant hoe het heffingsmoment zich verhoudt tot de betaling dan wel opeisbaarheid van de earn-out, op welk moment en op welke wijze het genoten bedrag dient te worden vastgesteld indien de uiteindelijke tegenprestatie pas later (en mogelijk in tranches) vaststaat, en hoe moet worden omgegaan met clawback-regelingen of andere terugbetalingsverplichtingen die ertoe leiden dat het eerder vastgestelde voordeel achteraf geheel of gedeeltelijk wordt verminderd.

Artikel 10b Wet LB 1964 (Samenloop met lucratief belang regeling)

De NOB constateert in het voorgestelde artikel 10b, dertiende lid, Wet LB 19654 is bepaald dat artikel 10b Wet LB 1964 niet van toepassing is indien het aandelenoptierecht of het aandeel kwalificeert als een lucratief belang als bedoeld in artikel 3.92b Wet IB 2001.

De NOB meent dat veel startups en scale-ups gebruik maken van durfkapitaal, waardoor lucratief belang kwalificatie wellicht aan de orde zal zijn. Verder kan het voorkomen dat een durfkapitaal verstrekker later instapt, waardoor de aandelen na toekenning van de optie eventueel als lucratief belang worden aangemerkt. Dit komt door de dynamische toets in de lucratief belangregeling. Latere, niet-voorzienbare wijzigingen in de kapitaalstructuur van de onderneming kunnen dan bij een strikte lezing van de bepaling leiden tot het vervallen van de faciliteit voor eerder toegekende aandelenoptierechten. Dit lijkt niet goed te stroken met doel en strekking van de regeling. De NOB geeft daarom in overweging deze bepaling te heroverwegen.

Artikel 10b Wet LB 1964 (Definitie waarde in het economische verkeer)

De NOB constateert dat het conceptwetsvoorstel op meerdere plaatsen het begrip ‘waarde in het economisch verkeer’ (WEV) hanteert als essentieel aanknopingspunt voor de toepassing en uitvoering van de gerichte aandelenoptieregeling voor startups en scale-ups. Zo geldt onder meer als voorwaarde dat de optie uitoefenprijs ten minste gelijk is aan de waarde in het economisch verkeer van de aandelen ten tijde van toekenning van het recht (artikel 10b lid 8 onderdeel c onder 2 Wet LB 1964).

De NOB merkt op dat de toepassing van het begrip waarde in het economisch verkeer (WEV) in deze context in de praktijk tot aanzienlijke waarderingonzekerheid kan leiden. Hoewel het begrip WEV in het belastingrecht vaker wordt gehanteerd, betreft het geen eenduidig of uniform waardebegrip; de invulling daarvan is sterk afhankelijk van de aard van het vermogensbestanddeel en de specifieke marktomstandigheden. Dit speelt in versterkte mate bij niet-beursgenoteerde start-ups en scale-ups, waar doorgaans sprake is van illiquiditeit, complexe kapitaalstructuren en meerdere aandelenklassen met uiteenlopende rechten, hetgeen de objectieve en consistente vaststelling van de waarde in het economisch verkeer in de uitvoeringspraktijk aanzienlijk bemoeilijkt.

Tegen deze achtergrond acht de NOB het wenselijk dat de wetgever bij de toepassing van het WEV-begrip in deze regeling voorziet in nadere handvatten. De NOB verzoekt daarom om in de memorie van toelichting en/of lagere regelgeving richting te geven aan de wijze waarop de WEV in dit specifieke kader kan worden vastgesteld, bijvoorbeeld door het formuleren van erkende waarderinguitgangspunten of door te voorzien in een vorm van bewijsvermoeden.

Ter illustratie wijst de NOB op de praktijk in de Verenigde Staten onder Section 409A van de Internal Revenue Code. Deze regeling ziet specifiek op de vaststelling van de fair market value van gewone aandelen bij niet-beursgenoteerde ondernemingen ten behoeve van aandelenoptieregelingen. Daarbij wordt erkend dat startups en scale-ups veelal beschikken over complexe kapitaalstructuren met meerdere aandelenklassen, waaronder preferente aandelen met uiteenlopende voorrangs- en beschermingsrechten.

In dat kader wordt gewerkt met erkende waarderingmethoden waarbij de totale ondernemingswaarde wordt gealloceerd over de verschillende aandelenklassen, zodat de waarde van de gewone aandelen (common stock) op consistente en verdedigbare wijze kan worden vastgesteld. Indien een dergelijke waardering plaatsvindt op basis van een onafhankelijke 409A-waardering, geldt een bewijsvermoeden van juistheid (safe harbor), hetgeen bijdraagt aan rechtszekerheid voor zowel de onderneming als de betrokken werknemers en ex-post discussies met de belastingautoriteiten beperkt.

Een vergelijkbare benadering zou ook binnen het Nederlandse wetsvoorstel beter recht kunnen doen aan doel en strekking van de regeling. Daarbij is van belang dat het WEV-begrip binnen het conceptwetsvoorstel niet uitsluitend relevant is bij de toekenning van aandelenoptierechten, maar eveneens bij (her)waarderingen in uiteenlopende situaties gedurende de looptijd van de regeling. Het structureel vereisen van (externe) waarderingsrapporten kan in dat verband leiden tot aanzienlijke kosten, hetgeen op gespannen voet staat met het beoogde stimuleringskarakter van de regeling.

Artikel 10b Wet LB 1964 (Optieuitoefenprijs is minimaal waarde in het economisch verkeer)

De NOB merkt in dit verband op dat de voorgestelde regeling thans uitgaat van een binair toegangscriterium: indien bij toekenning van het aandelenoptierecht niet wordt voldaan aan de eis dat de uitoefenprijs ten minste gelijk is aan de waarde in het economische verkeer, blijft de faciliteit van artikel 10b Wet LB 1964 in haar geheel buiten toepassing. Dit zogenoemde ‘alles of niets’-karakter kan in de praktijk tot knelpunten leiden, mede gelet op de inherente onzekerheid die gepaard gaat met de vaststelling van de waarde in het economische verkeer bij startups en scale-ups. De NOB vraagt zich af of deze systematiek in alle gevallen recht doet aan het beoogde doel van de regeling. In situaties waarin de uitoefenprijs slechts in beperkte mate afwijkt van de waarde in het economische verkeer, en geen sprake is van oneigenlijk gebruik, kan het volledig onthouden van de faciliteit als disproportioneel worden ervaren.

De NOB geeft daarom in overweging te bezien of een meer proportionele (‘voor zover’) benadering mogelijk is, waarbij uitsluitend het deel van het voordeel dat toe te rekenen is aan een uitoefenprijs beneden de waarde in het economische verkeer buiten de faciliteit valt. Een dergelijke voor-zover-benadering zou bovendien meer ruimte bieden voor het aanpassen of herzien van bestaande aandelenoptieregelingen en beter aansluiten bij de doelstelling van het wetsvoorstel om medewerkersparticipatie bij startups en scale-ups te stimuleren.

Artikel 10b Wet LB 1964 (Holding- en groepsstructuren)

De NOB wijst erop dat de voorgestelde regeling in artikel 10b, achtste lid, onderdeel a, Wet LB 1964 vereist dat het aandelenoptierecht betrekking heeft op aandelen in het kapitaal van de inhoudingsplichtige, zijnde de startup of scale-up. Dit impliceert dat werknemers uitsluitend in aanmerking komen voor de regeling indien zij opties verkrijgen op aandelen in de entiteit waarbij zij in dienstbetrekking zijn.

De NOB merkt op dat dit vereiste onvoldoende aansluit bij de gebruikelijke praktijk bij startups en scale-ups. In veel gevallen is sprake van een holdingstructuur, waarin werknemers werkzaam zijn bij één of meer werkmaatschappijen (waar onder meer personeel, R&D-activiteiten en WBSO-faciliteiten zijn ondergebracht), terwijl het aandelenkapitaal en de investeringen zich bevinden op het niveau van een (binnenlandse of buitenlandse) holding. In dergelijke structuren zien werknemersopties doorgaans op aandelen in de holding en niet op aandelen in de werkmaatschappij.

Hoewel de werkmaatschappij in deze gevallen materieel kan kwalificeren als startup of scale-up, brengen de voorgestelde voorwaarden mee dat aandelenoptierechten die zien op aandelen in de holding buiten de reikwijdte van de regeling vallen. Dit betekent dat de regeling voor een aanzienlijk deel van de doelgroep feitelijk niet toepasbaar is.

De NOB raadt aan de regeling ook van toepassing te laten zijn op aandelenoptierechten die zien op aandelen in een moeder- of groepsmaatschappij van de startup of scale-up, mits de werknemer werkzaam is bij een kwalificerende entiteit binnen dat concern.

Artikel 10b Wet LB 1964 (uitoefening niet eerder dan 24 maanden na toekenning)

Artikel 10b Wet LB 1964 stelt voor dat een aandelenoptierecht pas kan worden uitgeoefend na een periode van ten minste 24 maanden na toekenning. De NOB begrijpt dat deze termijn is bedoeld om te bevorderen dat werknemers daadwerkelijk participeren in het ondernemingsrisico en om kortetermijnconstructies te voorkomen.

In dat kader pleit de NOB evenwel voor een uitzondering in situaties waarin zich binnen deze termijn een 'exit' voordoet, zoals een verkoop van de onderneming of een beursgang. In dergelijke gevallen is het voor werknemers veelal niet mogelijk of niet wenselijk om vast te houden aan een aandelenoptierecht dat nog niet kan worden uitgeoefend, terwijl zij contractueel gehouden kunnen zijn om mee te verkopen. Het onverkort hanteren van de 24-maandentermijn kan er dan toe leiden dat de faciliteit haar werking verliest juist op het moment waarop een liquiditeitsevenement plaatsvindt waarvoor de regeling mede is bedoeld.

De NOB acht het daarom wenselijk dat in de wet of toelichting wordt verduidelijkt dat de 24-maandentermijn niet in de weg staat aan toepassing van de regeling indien binnen deze periode sprake is van een exit op het niveau van de inhoudingsplichtige of het concern. Een dergelijke uitzondering biedt meer aansluiting bij de praktijk, voorkomt onbedoelde blokkering van de faciliteit en doet beter recht aan doel en strekking van de regeling.

Artikel 10b Wet LB 1964 (Internationale aspecten)

De NOB verzoekt te bevestigen dat de voorgestelde regeling voor aandelenoptierechten van startups en scale-ups de heffing in grensoverschrijdende situaties niet wijzigt. De NOB merkt op dat het Besluit van 22 november 2024 voor aandelenoptierechten in grensoverschrijdende situaties expliciet uitgaat van een tweedeling in perioden:

- Periode 1 (vóór uitoefening): waarin de voordelen samenhangen met verrichte of te verrichten arbeid; en
- Periode 2 (ná uitoefening): waarin voordelen – waaronder waardeinstijging en vervreemdingsopbrengsten – in beginsel samenhangen met het aandeelhouderschap.

De voorgestelde start-up- en scale-upregeling introduceert een aanvullende periode waarin aandelenoptierechten zijn uitgeoefend en de werknemer juridisch aandeelhouder is geworden, terwijl de belastingheffing onder nationaal recht wordt uitgesteld tot het moment van verkoop van de aandelen. De NOB verzoekt te bevestigen dat dit geen gevolgen heeft voor de allocatie van het heffingsrecht onder een toepasselijk belastingverdrag.

Ook bij de vaststelling van de conserverende aanslag bij emigratie kunnen, gelet op het gebruik van de waarde in het economisch verkeer, waarderingdiscussies ontstaan die tot aanzienlijke kosten en uitvoeringslasten leiden. De NOB benadrukt daarom opnieuw de noodzaak van praktische handvatten voor de bepaling van de waarde in het economisch verkeer.

Artikel 10ba Wet LB 1964 (Definitie startup en scale-up)

De NOB onderkent dat het opnemen van nadere toetsingscriteria voor het begrip 'innovatie' in wetgeving inherent complex is. De definitie van een start-up of scale-up als 'een onderneming die gericht is op snelle groei door middel van een schaalbaar en herhaalbaar verdienmodel dat zijn oorsprong vindt in innovatie' vergt onvermijdelijk een zekere beoordelingsruimte bij de uitvoering.

Tegen deze achtergrond acht de NOB het van belang dat voldoende inzicht wordt geboden in de wijze waarop de RVO deze toets in de praktijk zal toepassen en welke beoordelingsaspecten daarbij een rol spelen. Daarbij is tevens relevant op welke gronden belastingplichtigen zich in de wettelijk voorziene bezwaar- en beroepsprocedures kunnen beroepen bij een afwijzend besluit. De NOB verzoekt daarom te bezien of nadere beleidsmatige handvatten of toelichtende voorbeelden kunnen worden gegeven ter ondersteuning van een transparante en voorspelbare toepassing van de regeling.

Daarnaast vraagt de NOB aandacht voor de voorwaarde dat aandelen van een start-up of scale-up niet voor meer dan 25% mogen worden gehouden door een beursgenoteerde onderneming. Daarbij merkt de NOB op dat participatie door beursgenoteerde ondernemingen of private-equitypartijen in de praktijk een rol kan spelen bij de ontwikkeling en opschaling van innovatieve ondernemingen. Tegen deze achtergrond verzoekt de NOB te verhelderen hoe deze voorwaarde zich verhoudt tot het doel en de werking van de regeling.

Artikel 10bb Wet LB 1964 (Beschikking RVO voor kwalificatie startup of scale-up)

De NOB geeft in overweging om ondernemingen die aanspraak willen maken op de kwalificatie als start-up of scale-up reeds in 2026 de mogelijkheid te bieden om te laten toetsen of zij aan de relevante criteria voldoen, bijvoorbeeld door aansluiting te zoeken bij bestaande regelingen zoals de WBSO-regeling. Dit kan bijdragen aan meer voorspelbaarheid en rechtszekerheid voorafgaand aan de inwerkingtreding van de regeling.

De NOB vraagt aandacht voor de gevolgen van een wijziging in de aandeelhouders- en zeggenschapsverhoudingen na afgifte van een beschikking als bedoeld in artikel 10bb Wet LB 1964. In de praktijk kan zich de situatie voordoen dat een startup of scale-up waarvoor een positieve RVO-beschikking is afgegeven, nadien (in meerderheid) wordt overgenomen door een buitenlandse entiteit. Uit de wettekst en de memorie van toelichting volgt niet expliciet of, en zo ja in hoeverre, een dergelijke overname gevolgen heeft voor de geldigheid van de beschikking en voor de verdere toepassing van de faciliteit.

De NOB verzoekt te verduidelijken of, en zo ja onder welke omstandigheden, een wijziging in zeggenschap (bijvoorbeeld waarbij de verkrijgende aandeelhouder buiten Nederland is gevestigd) of de verplaatsing van een vennootschap, ertoe leidt dat een eerder afgegeven RVO-beschikking haar geldigheid verliest, dan wel of deze beschikking haar werking behoudt.

3. Uitbreiding naar andere aandelengerelateerde beloningsregelingen

De NOB merkt op dat de keuzeregeling thans uitsluitend van toepassing is op aandelenoptierechten en niet op andere aan aandelen gerelateerde beloningsvormen, zoals Restricted Stock Units (RSU's) en Stock Appreciation Rights (SAR's). De NOB acht het relevant erop te wijzen dat de liquiditeitsproblematiek die met de voorgestelde regeling wordt beoogd te ondervangen, zich in de praktijk niet beperkt tot aandelenoptierechten. Ook bij andere aandelen gerelateerde beloningsvormen kan belastingheffing plaatsvinden op een moment waarop de werknemer nog niet beschikt over (voldoende) liquide middelen, zoals bij RSU's en vergelijkbare regelingen.

Tegen deze achtergrond verzoekt de NOB te bezien of de ratio van de regeling aanleiding geeft tot een bredere toepassing op andere aandelen gerelateerde beloningsvormen.

4. Aftrekbaarheid voor de Vennootschapsbelasting

De NOB verzoekt om verduidelijking omtrent de verhouding tussen de aandelenoptieregeling en de aftrekbeperking voor de vennootschapsbelasting in artikel 10 lid 1 onderdeel j Wet VPB 1969 (beperking aftrek bepaalde beloningscomponenten).

Ter illustratie wijst de NOB op de situatie waarin een werkgever aan een werknemer een netto voordeel toekent in de vorm van een aandelenoptierecht, waarbij wordt overeengekomen dat de werkgever de over de uitoefening van het aandelenoptierecht verschuldigde loonbelasting volledig voor zijn rekening neemt. Op het moment van uitoefening ontstaat bij de werknemer loon in de zin van de loonbelasting, waarover loonbelasting is verschuldigd. Deze loonbelasting wordt in dat geval niet ingehouden op het nettoloon van de werknemer, maar rechtstreeks door de inhoudingsplichtige aan de Belastingdienst afgedragen, waardoor de belastinglast feitelijk door de inhoudingsplichtige wordt gedragen. In deze voorbeeldsituatie is de NOB van oordeel dat uitsluitend het in aandelen voldane deel van de beloning onder de aftrekbeperking van artikel 10, eerste lid, onderdeel j, Wet VPB 1969 behoort te vallen. De NOB verzoekt dit te bevestigen.

5. Tot slot

De NOB beschouwt het conceptwetsvoorstel als een waardevol initiatief, aangezien het de concurrentiekracht van Nederland zal verbeteren. We hebben in deze reactie enkele vragen en suggesties uiteengezet waarmee de regeling wat de NOB betreft verder verbeterd zou kunnen worden. De NOB is uiteraard graag bereid deze reactie op het wetsvoorstel/internetconsultatie nader toe te lichten en daartoe in overleg te treden. Een afschrift van deze reactie wordt op onze website gepubliceerd.¹

Over de NOB

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (NOB) is opgericht in 1954. We zijn de beroepsvereniging van universitair opgeleide belastingadviseurs in Nederland en behartigen de gemeenschappelijke belangen van onze leden. We staan voor een kwalitatieve beroepsuitoefening door het aanbieden van opleidingen voor onze leden, het toepassen van onze code of conduct en de handhaving daarvan via onafhankelijk tuchtrecht.

We vormen de brug tussen leden en maatschappij door de inzet van de bij onze leden aanwezige (praktijk)kennis over de volle breedte van het fiscale terrein. Deze kennis zetten we in om een bijdrage te leveren aan het maatschappelijke debat over belastingen.

---

¹ Meer informatie over de Commissie Wetsvoorstellen van de NOB leest u hier: <https://www.nob.net/over-de-nob/commissie/commissie-wetsvoorstellen/>.

